

Congresspeech Bram van Ojik

7 februari 2015 Tweede Kamer

Bram van Ojik gaf vandaag een speech op het partijcongres in Amersfoort. Lees hier zijn hele speech.

Hoewel ik als GroenLinks Kamerlid, anders dan mijn sociaaldemocratische vrienden niet verplicht een kwart van mijn tijd op straat door hoeft te brengen, kom ook ik wel eens buiten de deur. Daar knap ik vaak van op. Terwijl ik in het parlement in debat moet met collega's die de islam maar al te graag apart zetten, zie ik, samen met onze wethouder Margriet Jongerius, hoe in Utrecht de grootste moskee van Nederland verrijst met een gebedsruimte voor joden en christenen.

Nadat Halbe Zijlstra er in het parlement voor pleitte dat de politie automatische wapens krijgt, loop ik, 1000 meter verderop, door de Haagse Schilderswijk met drie wijkagenten. Doordat ze met iedereen een praatje maken en overal zo veel mogelijk thee drinken weten ze beter dan wie dan ook wat de bewoners bezig houdt.

En terwijl, in Den Haag de roep om meer repressie steeds luider klinkt – we moet dit verbieden en dat verbieden, nog meer gegevens verzamelen, de nationaliteit afnemen, of in elk geval het paspoort – ben ik erbij als in Rotterdam 250 wijkbewoners met elkaar in dialoog gaan. Niet om de verschillen weg te poetsen, maar juist om er over te praten.

Ik geloof met hart en ziel en meer dan ooit in het verhaal van GroenLinks. Het verhaal dat respect stelt boven repressie, dat weigert de vrijheid te verdedigen door de vrijheid aan banden te leggen, dat zelfbewust kiest voor een zachte aanpak, en dat de vrije meningsuiting respecteert, ook als dat niet gemakkelijk en gratis is.

Heel goed dat we allemaal Charlie willen zijn, maar dat is niet vrijblijvend. Charlie speelt geen mooi weer met de Saoedis. Charlie leurt niet met Nederlandse wapens op een beurs in Abu Dhabi.

Hoezo Halbe?

De coalitiepartijen maken het kabinetsbeleid tot inzet van de verkiezingen. Ik zou ze dat hebben afgeraden...maar ze hebben mij niets gevraagd.

Ik zou ze dat hebben afgeraden omdat ik niet zie hoe je kunt verdedigen dat we energiemisbruik ontzien terwijl de poolkappen smelten.

Ik zou ze dat hebben afgeraden omdat ik niet begrijp hoe je kunt verdedigen dat armoede en ongelijkheid toenemen terwijl de rijken in de crisis buiten schot blijven.

Ik zou ze dat hebben afgeraden omdat 40% van jongeren in de Schilderswijk zonder baan zit, omdat er in december elke dag bijna 500 werklozen bijkwamen, en omdat alleen al in januari in de thuiszorg duizenden banen verloren gingen.

En ik zou ze dat ook hebben afgeraden omdat ik niet kan verdedigen dat iedereen er in 2015 een beetje op vooruit gaat (als alles meezit tenminste), behalve de mensen in de bijstand. Die leveren in.

Het kabinetsbeleid de inzet van de verkiezingen: je moet maar durven.

Halbe spant de kroon. Halbe Zijlstra bedoel ik, van de VVD.

Het zijn zijn rechtse recepten – marktwerking, privatisering, deregulering, groei en nog eens groei, geld en nog eens geld – die ons al een jaar of zes in crisis doen verkeren. Maar wie denkt dat hij zich stil in een hoekje is gaan zitten schamen, heeft het mis. Fier rechtop staat hij, vlak naast Mark op de voorplecht van het schip van Staat. Niet terug de storm invaren roept hij tegen iedereen die iets anders wil dan hij.

Hoezo Halbe? Dat het in Wassenaar niet meer stormt, betekent niet dat de gure wind in Ondiep ook is gaan liggen.

Hoezo Halbe? Ja, de aandelen stijgen weer en de bonussen ook, maar helaas geldt dat ook voor het aantal kinderen dat in armoede opgroeit.

Denk je nou echt dat we met nog meer marktwerking en nog grotere inkomensverschillen de storm achter ons laten?

Hoezo Halbe?

Ik geloof er helemaal niks van. Ik geloof met hart en ziel en meer dan ooit in het verhaal van GroenLinks.

Laat Rutte zijn karwei afmaken?

Want met rechts beleid heb je nog geen begin van een antwoord op de grote vragen van deze tijd: de opwarming van de aarde, hardnekkige werkloosheid, toenemende ongelijkheid, in Nederland en wereldwijd.

Rutte wil rust. Hij hoopt dat het vanzelf overgaat. Geen experimenten, noemt hij dat.

Hij voert actief campagne voor de VVD, maar noemt het anders: ‘...met Nederland in gesprek over hoe de economie gaat groeien...’

Ik geloof niet dat het daar om gaat, Mark. Als de verkeerde dingen groeien – het aantal megastallen, de oliehandel, het vrachtvervoer, het vliegverkeer – dan brengt ons dat alleen maar verder van huis.

Als het voordeel van de groei terecht komt bij een kleine groep toch al goed bedeeden, dan neemt de ongelijkheid alleen maar verder toe. En als de groei geen banen oplevert dan schieten werklozen er niets mee op.

Rutte wil rust, geen experimenten, maar een kabinet dat deze kwesties uit de weg gaat, kan beter naar huis.

Ook de minister buiten dienst, Diederik Samsom, wil dat Rutte zijn karwei afmaakt. Met zijn verdediging van het kabinetsbeleid kiest hij graag voor voorbeelden uit de praktijk.

Enthousiast vertelt hij over Peter. Peter is autistisch. Hij werkt in de supermarkt en kan een hypotheek betalen.

Helaas zijn er niet veel Peters. En ik ben bang dat er dankzij dit kabinet nog minder Peters zullen komen. Samsoms kabinet sluit sociale werkplaatsen en bezuinigt op de Wajong, terwijl de werkgevers geen kans voorbij laten om gaan om de gemaakte afspraken te ondermijnen.

Het kabinetsbeleid de inzet van de verkiezingen maken. Je moet het maar durven.

Constructieve 1

En dan is er nog de Constructieve 1: Alexander Pechtold. Alom tegenwoordig, altijd vooraan, altijd alert.

Verlangden jullie ook wel eens naar Pechtold Pauze? Dat je denkt: nu even niet? Ik heb dat wel eens, zo moet ik jullie bekennen. Maar misschien ben ik gewoon jaloers.

Samen met Kees en Arie zorgt Alexander er nu al twee jaar voor dat de begroting van het kabinet op orde is. Hij moet daarvoor natuurlijk wel eens water bij de wijn doen.

Liever zou hij de inkomensverschillen nog wat groter maken, graag zou hij nog wat meer bezuinigen. Maar goed, je kunt niet alles hebben.

Daarom lonkt hij opvallend vaak naar Buma, de onvolprezen leider van de partij die zich steeds meer ontpopt tot de Nederlandse Tea Party, lagere belastingen - vooral in de Achterhoek en de Limburgse grensstreek- , een kleinere overheid maar niet bezuinigen op zorg en onderwijs. En nooit uitleggen hoe dat kan. Geen gezeik, iedereen rijk.

Met Buma op de achterhand, geniet Pechtold, de Peetvader van dit kabinet, volop van zijn macht.

Door de coalitie op het schild gehesen, de man van 6 miljard, probeer hem nu maar eens een toontje lager te laten zingen.....

En we zijn nog maar bij Peetvader Part One. Er moet nog veel meer komen? Hoe dat er uit ziet? Meer bezuinigen, minder nivelleren, meer afslanken, meer markt en minder overheid? Samen met vriend Buma? Of: socialer, eerlijker, en duurzamer. Ik heb geen idee.

Ik geloof met hart en ziel en meer dan ooit in de aanpak van GroenLinks. Ook wij zijn constructief, maar we maken wel helder waar we voor staan.

Daarom verzetten we ons in Flevoland tegen nog meer vliegverkeer, in Brabant tegen megastallen en in Friesland tegen zoutwinning uit de Waddenzee. Daarom vertellen we de kiezer eerlijk dat minder gas uit Groningen ook geld kost.

En daarom, want het zijn ook landelijke verkiezingen, doe ik vandaag vijf beloften aan de kiezer: We zijn zuinig op de aarde. We verdelen welvaart eerlijk. We kiezen voor werk: minder uren, meer vrije tijd. Patiënten de baas in de zorg. En Nederland blijft een open samenleving.

Op 18 maart valt er dan ook echt iets te kiezen. Voor of tegen het kabinetsbeleid. Dat lijkt me niet zo moeilijk. Maar ook voor groen in de provincie, voor windmolens in plaats van nog meer winning van olie en gas, voor diervriendelijke landbouw in plaats van nog meer megastallen, voor goed openbaar vervoer in plaats van nog meer asfalt. Ik zou het wel weten.

Rechtse recepten werken niet

Rechtse recepten werken niet. Ze leiden tot meer ongelijkheid, tot meer vervuiling en meer graaicultuur.

Alles is ondergeschikt aan de markt. Zelfs de moraal.

Dat is niet rationeel. Dat is niet rechtvaardig. Dat is niet beschaafd.

Links moet uit zijn schulp kruipen, de kiezer weer een wenkend perspectief bieden. Optimistisch en toekomstgericht. Het debat aanjagen. Allianties smeden, buiten en binnen het parlement. GroenLinks en de PvdA komen gelukkig sowieso steeds dichterbij elkaar. In de peilingen bedoel ik dan. Allebei in de buurt van de 10 zetels. En de SP wil gelukkig ook niet langer alles bij het oude laten.

Wie dat beweert, heeft het nieuwe kapsel van Emile Roemer nog niet gezien.

De Statenverkiezingen

GroenLinks is springlevend en wordt sterker en sterker. Dat zagen we bij de verkiezingen voor de gemeenteraden en het Europese Parlement. Dat zien we straks op 18 maart.

Voor het zover is ga ik graag de straat op. Samen met jullie allemaal.

Ik ga graag de straat op. Niet omdat het in de statuten staat of in mijn taakomschrijving. Maar omdat ik meer dan ooit geloof in het verhaal van de toekomst: het verhaal van GroenLinks.